

Негативан одговор НАТО-а сада морамо претворити у позитиван

Реагујући на одлуке које је НАТО јучер донио на Самиту у Истанбулу у вези са захтјевом БиХ за прикључење програму Партнерство за мир, високи представник је дао следећу изјаву:

“Самит у Истанбулу је показао да је НАТО успјешно завршио своју мисију успостављања стабилности у Босни и Херцеговини. Међутим, Босна и Херцеговина није успјела да увјери НАТО да је одлучна у испуњавању својих међународних обавеза према Међународном кривичном трибуналу у Хагу.

Челни људи земаља чланица НАТО-а су констатовали да је БиХ постигла значајан напредак у реформи одбране. Али, како су то јучер јасно назначили, БиХ није позвана да се прикључи програму Партнерство за мир због тога што није испунила своје међународне обавезе према Међународном кривичном трибуналу у Хагу и неће бити позвана све док се те обавезе не испуне. За тај пропуст су посебно јавно издвојили опструкционисте у Републици Српској.

Дозволите ми да тачно цитирам ријечи из комуникаа који су јучер пописали челни људи земаља чланица НАТО-а:

“Надамо се да ћемо поздравити Босну и Херцеговину и Србију и Црну Гору у Партнерству за мир када испуне услове које је утврдио НАТО. Желимо им успјех у прикључењу еуроатлантским структурама и у тим настојањима ћемо им пружити помоћ. Спремни смо им пружити помоћ тиме што ћемо их укључити у одабране активности у склопу програма Партнерство за мир. Свака земља ће се оцјењивати на основу властитих достигнућа на путу ка Партнерству за мир.

Поздрављамо значајан напредак који је БиХ постигла у одбрани реформе што представља кључни услов за чланство у програму

Партнерство за мир. Апелујемо да се наставе активности на успостављању једне војске. Договорили смо се да одредимо једну амбасаду у Сарајеву у којој ће се моћи добити више информација о НАТО-у. Забринути смо чињеницом да Босна и Херцеговина, посебно опструктивни елементи у Републици Српској, није испунила своју обавезу да у потпуности сарађује са Међународним кривичним трибуналом у Хагу, укључујући хапшење оптужених за ратне злочине и њихову предају Хашком трибуналу, што представља основни услов за прикључење БиХ Партнерству за мир. Такођер очекујемо системске промјене које су неопходне да би се успоставиле ефикасне структуре за сигурност и провођење закона.”

Шта ово значи за БиХ? Па, то је очигледно велико разочарење за све оне који желе да ова земља постане стабилна и просперитетна европска демократија која ће се окренути будућности, умјесто да остане заробљена у својој прошлости.

Чланство у Партнерству за мир, и једног дана у НАТО-у, је најбоља гаранција за дугорочни мир и стабилност у овој земљи. Међутим, Босни и Херцеговини је то ускраћено оним што су урадили, или пропустили да ураде, опструкционисти који вјерују да је пружање помоћи Радовану Караџићу и осталим оптуженицима важније од сигурности и просперитета обичних грађана.

Као што је и речено у Истамбулу, НАТО оцјењује сваку земљу на основу постигнутих резултата. НАТО је одлучио, због јединствене и трагичне недавне историје ове земље, да БиХ не може ући у Партнерство за мир док не буде потпуно сарађивала са Хашким трибуналом. НАТО одређује услове, а не ја. Ја подржавам такву одлуку. Радован Караџић сноси велику личну одговорност за оно што се десило овој земљи у раним 90-им. Његово хапшење или предаја представљају не само законску обавезу и потребу да се задовољи правда, већ је то кључни акт којим би се закључила недавна прошлост, и који се једноставно мора догодити прије него БиХ започне са стварном изградњом своје будућности. Уколико БиХ жели отворити ново поглавље и помирити се са прошлошћу, Караџић и остали оптуженици морају

бити изведени пред Хашки суд и суочити се са правдом.

Посао који се налази пред властима БиХ је да учине све што је у њиховој моћи да НАТО-во “Не” претворе у “Да”. Такође размишљам које активности бих ја могао подузети како бих подржао овај процес. Имам пред собом само један циљ: да БиХ уђе у Парнерство за мир што је прије могуће, што значи да је потребно убиједити НАТО, поново што је прије могуће, да опструкционизам у односу према Хашком трибуналу више не постоји. С тим у вези, припремам мјере које ће смањити утицај оних који желе опструисати напредак ове земље ка стабилности, просперитету и владавини права. Такође, разматрам мјере које би потакле оне који имају информације и могућност да пруже помоћ Хашком трибуналу да то и ураде.

Суочавамо се са доношењем важних и тешких одлука у БиХ у наредном периоду. Од њих зависи будућа сигурност и просперитет сваког грађанина ове земље. Не смијемо олако доносити ове одлуке – али исто тако не можемо себи приуштити њихово недоношење. У наредним данима, пажљиво ћу размотрити мјере које морам подузети. Чим закључим своја промишљања, о томе ћу информисати грађане БиХ, као и оне на које ће се ове мјере односити.”